

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 110

гр. София, 20.01.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Борисова

Членове: Милен Михайлов
Кристина Гюрова

като разгледа докладваното от Милен Михайлов Въззивно частно наказателно дело № 20221100600114 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXII от НПК.

Образувано е по Частен протест, подаден от СРП срещу ОПРЕДЕЛЕНИЕ от 09.12.2021 год., постановено от СРС, НО, 9-ти състав с което съдът е прекратил съдебното производство по НОХД № 19670/2018 год. по описа на СРС и е върнал делото на СРП за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, посочени в мотивната част на определението на основание на основание чл. 249, ал. 1, вр. чл. 248, ал. 1, т. 3, вр. чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК.

В протеста се сочи, че Определението на първата инстанция е неправилно и незаконосъобразно, тъй като в хода на досъдебното производство били спазени всички изисквания на процесуалния закон и обвиняемата била предадена на съд за деяние съставляващо престъпление, което ясно и конкретно е описано в обвинителния акт. Прокурорът счита, че Обвинителният акт отговаря на изискванията на НПК и в него е изписано точно изпълнителното деяние, като е посочен момента на извършване на престъплението, мястото на извършване и правна квалификация, което, според прокурора, напълно покрива изискванията на разпоредбата за съдържание на обвинение. В заключение се иска отмяна на Определението на СРС и връщане далото на първата инстанция за продължаване на съдопроизводствените действия.

Съдът, като взе предвид изложените в протеста доводи и доказателствата по делото приема следното:

Протестът е ДОПУСТИМ, като подаден от процесуално легитимирано лице и е депозиран в посочените в НПК срокове. Разгледан по същество, същият е НЕОСНОВАТЕЛЕН, поради следните съображения:

СРП е внесла в съда Обвинителен акт срещу АГЛ. П. Г. за извършено от нея престъпление по чл. 206, ал. 3, вр. ал. 1 от НК за това, че на 15.09.2008г. в гр. София противозаконно е присвоила чужди движими вещи – 2 милиона евро, собственост на И. К. ООД, които владеела и пазела, като обсебването е в големи размери.

В рамките на първоинстанционното производство, съдът следва да събере всички относими към предмета на доказване доказателства, след което да постанови крайният си съдебен акт в който да даде отговор на въпросите, посочени в чл. 301 от НПК, включително и относно това, има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимата и извършено ли е виновно, както и съставлява ли деянието престъпление и правната му квалификация. В тази връзка, ако съдът намери, че описаните в обвинителния акт факти сочат на друга правна квалификация, различна от посочената в Обвинителния акт, то същият разполага с възможност да преквалифицира деянието, като приложи закона за по-леко наказуемото престъпление, стига да са налице основанията за това. Всички тези правомощия обаче, съдът следва да разреши с акта си по същество, а не в стадия на разпоредителното заседание.

Като е изложил съображения от правна страна, че инкриминираното деяние представлява престъпление по чл. 217 от НК, а не такова по чл. 206 от НК и реално е дал указания на прокурора, как да упражни функцията по обвинението, което е изключително негов прерогатив, съдът е демонстрирал предубеденост по съществото на делото, което съставлява основание за отвод.

В същото време и настоящата инстанция констатира основания за връщане на обвинителния акт на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, макар и различни от приетите от СРС.

Задължение на прокурора е в обстоятелствената част на обвинителния акт да очертае рамките, пределите на доказване в хода на съдебната фаза на наказателния процес, при разглеждане на делото по същество. Ето защо

прокурора, който съставя обвинителния акт, следва да посочи пълно, точно, ясно и изчерпателно всички факти и обстоятелства относими към обективната и субективна страна от състава на престъплението и относимостта им към съответните доказателства, за да може обвиняемия да организира своята защита в хода на съдебната фаза в пълнота.

В Обвинителният акт действително са посочени част от съставомерните факти – време, място и начин на извършване на деянието, що се отнася до присвояване на инкриминираната сума от страна на подсъдимата.

Не са изложени обаче факти и обстоятелства във връзка с обективни признаци от състава на престъплението, а именно липсват факти във връзка с твърденията, че същата „владее“ и „пази“ инкриминираната сума. Следва в тази връзка да бъде посочено на какво правно основание същата владее и/или пази сумата и в какво се изразяват тези нейни действия. В това отношение, в Обвинителния акт съществуват противоречия, доколкото са посочени различни пълномощни, заедно с твърдения, че същите не й давали право да се разпорежда с инкриминираната сума.

Ето защо и настоящата инстанция намира, че макар да не са допуснати приетите от СРС процесуални нарушения, то такива съществуват, поради което, макар и с различни мотиви, Определението на СРС следва да бъде потвърдено.

Водим от горното СГС, НО, XIII въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА ОПРЕДЕЛЕНИЕ от 09.12.2021 год., постановено от СРС, НО, 9-ти състав с което съдът е прекратил съдебното производство по НОХД № 19670/2018 год. по описа на СРС.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____